

224.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 23 lutego 1928 r.

o przyznaniu Międzynarodowemu Targowi, mającemu się odbyć w Poznaniu w czasie od 29 kwietnia do 6 maja 1928 r. włącznie, ulg w sprawie ochrony wynalazków, wzorów i znaków towarowych.

Na podstawie art. 3 ust. 3, art. 82 ust. 3 i art. 115 ust. 2 ustawy z dnia 5 lutego 1924 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 306) zarządzam co następuje:

§ 1. Publikacja i jawne stosowanie wynalazku lub wzoru, wystawionych na Międzynarodowym Targu w Poznaniu, nie będzie przeszkodą do uzyskania patentu lub zarejestrowania wzoru, o ile nastąpiły po dacie wystawienia, zgłoszenie zaś wynalazku lub wzoru w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej nastąpiło przed upływem sześciu miesięcy od daty wystawienia. Pod temi samemi warunkami nie będzie przeszkodą do uzyskania patentu lub zarejestrowania wzoru i samo wystawienie wynalazku lub wzoru na Międzynarodowym Targu w Poznaniu, jak również inne zgłoszenie dokonane w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej po dacie wystawienia.

§ 2. Zgłoszenie w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej znaku towarowego, umieszczonego na towarze, wystawionym na Międzynarodowym Targu w Poznaniu, będzie korzystało z prawa pierwszeństwa przez sześciomiesięczny okres czasu, rozpoczynający się od daty wystawienia.

§ 3. Do zgłoszenia wynalazku, wzoru lub znaku towarowego, wniesionego do Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej z powołaniem się na ulgi określone w §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, winno być dołączone zaświadczenie Dyrekcji Międzynarodowego Targu w Poznaniu, stwierdzające przedmiot i datę wystawienia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

225.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji

z dnia 25 lutego 1928 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa w sprawie przepisów przewozowych dla bezpośredniej polsko-sowieckiej komunikacji towarowej.

Na mocy art. 4, punkt 8 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Ze-

laznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 580), oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 567) zarządza się co następuje:

§ 1. Przewóz towarów w bezpośredniej komunikacji pomiędzy stacjami kolei polskich, włączając położone na obszarze Wolnego Miasta Gdańska, a stacjami Kolei Związku Socjalistycznych Republik Rad odbywa się na zasadzie przepisów przewozowych, podanych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 marca 1928 r.

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Załącznik do rozp. Min. Komunikacji
z dnia 25 lutego 1928 r. (poz. 225).

PRZEPISY PRZEWOZOWE

dla bezpośredniej komunikacji towarowej pomiędzy Polską a Z. S. R. R.

Przepisy niniejsze obowiązują w komunikacji towarowej pomiędzy stacjami kolei polskich, włączając położone na obszarze Wolnego Miasta Gdańska z jednej strony, a stacjami Kolei Związku Socjalistycznych Republik Rad z drugiej strony.

I. Przepisy ogólne.

Przewóz towarów odbywa się na podstawie Berneńskiej Konwencji Międzynarodowej o przewozie towarów kolejami żelaznymi ze wszystkimi dodatkami i uzupełnieniami podług wydania z dnia 22 grudnia 1908 r., oraz ujednostajnionemi postanowieniami dodatkowemi Międzynarodowego Komitetu Transportowego, o ile w dziale II niniejszych przepisów przewozowych nie przewidziano specjalnych postanowień.

II. Postanowienia specjalne.

1. do art. 1 K. M.

Koleje, należące do komunikacji, oraz przejścia graniczne, przez które przewozi się towary, określa taryfa dla bezpośredniej komunikacji towarowej pomiędzy Polską a Z. S. R. R.

2. do art. 3 K. M.

1. Złota i srebra w sztabach, platyny, pieniędzy w monetach i banknotach, papierów wartościowych, dokumentów, kamieni drogocennych, pereł prawdziwych i klejnotów nie przyjmuje się do przewozu bez osobnego w każdym poszczególnym wy-

padku porozumienia się pomiędzy Zarządami kolei, biorących udział w przewozie, które to porozumienie powinno być aprobowane przez właściwe władze państwowe obu krajów.

Przy przewozie tych przedmiotów obowiązują, oprócz warunków, ustalonych drogą uprzedniego porozumienia, także warunki, przewidziane w punkcie 2.

2. Pozostałe przedmioty z pośród wymienionych w § 1 (2), punkt 2, post. wyk. do K. M., w tej liczbie futra kosztowne, jak: bobry, lisy niebieskie, gronostaje, kuny, łasice kanadyjskie, wydry, karakulły, fokki, wydry morskie, lisy srebrne, skunksy i sobole oraz wyroby z tych futer, tudzież filmy, przewozi się na następujących warunkach:

- a) przedmioty te nie mogą być wysyłane z pozostawieniem na stacji przeznaczenia (gare restante);
- b) wszystkie przedmioty winny być dobrze zapakowane w szczelnie zamknięte beczki lub skrzynie, przyczem poszczególna sztuka nie może ważyć mniej niż 20 kg. lub też mieć mniej od 1 metra w którymkolwiek ze swoich wymiarów. Sztuki towaru powinny być opieczetowane, a pieczęcie umieszczone w zagłębieniu w ten sposób, aby zawartość nie mogła być wyjęta bez uszkodzenia pieczęci, ani też pieczęć uszkodzona przy przewozie lub czynnościach, połączonych z przewozem. List przewozowy winien być opatrzoney tą samą pieczęcią, którą opieczetowano przesyłkę;
- c) kolej ma prawo żądać, aby przesyłka była konwojowana;
- d) ładowanie odbywa się na zasadzie przepisów kolei nadania, wyładowanie — na zasadzie przepisów kolei przeznaczenia;
- e) przewóz osobnemi pociągami uzależnia się od osobnego porozumienia pomiędzy koleją a nadawcą;
- f) odszkodowanie za wszelkie przedmioty, wymienione w p. 2, oblicza się na zasadzie ogólnych cen handlowych lub według zwykłej wartości, lecz nie może przewyższać 5 dolarów za 1 kg.

3. Konwojentów, przewidzianych przez taryfę i dopuszczonych przez koleje strony nadawczej, dopuszczają również koleje strony odbiorczej. Konwojenci podlegają ogólnym przepisom celnym i paszportowym, a należności za ich przejazd oblicza się według postanowień taryfowych kolei przewożących.

3. do art. 6 K. M.

a) Przewóz przesyłek uskutecznia się na zasadzie bezpośredniego międzynarodowego listu przewozowego, drukowanego w języku polskim i rosyjskim. Przy nadawaniu przesyłek na stacjach, położonych na terytorjum W. M. Gdańska, mogą być używane listy przewozowe, zawierające również tekst w języku niemieckim. Powołanie się w liście przewozowym na K. M. i t. d. winno być zastąpione powołaniem się na Konwencję o bezpośredniej komunikacji pomiędzy Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad. Do czasu wydrukowania

takich listów przewozowych mogą być używane druki międzynarodowych listów przewozowych ogólnego wzoru, z odręcną zmianą w myśl powyższego. Tłumaczenie tekstu, wpisanego przez nadawcę do listu przewozowego, będzie dokonywane: przez kolej zdającą polską — na język rosyjski, a przez kolej zdającą Związku Socjalistycznych Republik Rad — na język polski.

b) Nadawca jest obowiązany wskazać w liście przewozowym graniczną stację przejściową, przez którą przesyłka winna być przewieziona.

4. do art. 7 K. M.

a) Kolej nie odpowiada za skutki, wynikające z błędnego oznaczenia nazwy stacji przeznaczenia lub też z tego powodu, że przesyłki zostały przyjęte do przewozu do takich stacji, które nie są upoważnione do załatwiania odnośnych czynności ekspedycyjnych.

b) Dopłaty oblicza się na całą drogę przewozu.

c) Zamiast dopłat, przewidzianych w p. p. (1) i (2) § 3 Postanowień Wykonawczych w kwocie 15 i 1 fr., pobiera się na kolejach polskich dopłaty w wysokości 15 i 1 zł., a na kolejach Z. S. R. R. — 5 rb. 62½ kop. i 37½ kop.

5. do art. 10 K. M.

Nadawca obowiązany jest dołączyć oprócz dowodów, wymienionych w p. (1), w razie potrzeby również pozwolenie na wwóz, wywóz i tranzyt towarów.

Jeżeli przepisy wewnętrzne państw interesowanych dopuszczają składanie tych dowodów na granicznej stacji celnej, list przewozowy winien zawierać wzmiankę o ich złożeniu.

6. do art. 11 K. M.

Przewoźne i opłaty dodatkowe oblicza się według taryf wewnętrznych kolei odnośnych krajów lub taryfy dla bezpośredniej komunikacji towarowej pomiędzy Polską a Z. S. R. R.

Taryfy bezpośrednie, jakie mogą być wprowadzone, będą miały zastosowanie o tyle, o ile list przewozowy nie będzie zawierał odmiennego żądania nadawcy.

Dla obliczenia przewoźnego i opłat dodatkowych miarodajne są taryfy, obowiązujące w dniu nadania przesyłki.

7. do art. 12 K. M.

1. Przewoźne, opłaty dodatkowe i inne pobiera się w Polsce w złotych, a w obrębie Wolnego Miasta Gdańska w guldenach gdańskich lub w złotych; w Z. S. R. R. w rublach.

Przewoźne, opłaty dodatkowe i inne zamienia się z waluty danego kraju na dolary Stanów Zjedn. Ameryki Półn. i odwrotnie. Zamiany dokonywa się na kolejach polskich według oficjalnego kursu kolejowego, a na kolejach Z. S. R. R. według kursu oficjalnego dnia zamiany.

2. Przewoźne, opłaty dodatkowe i inne nadawca może uiścić przy nadaniu lub też przekazać do pobrania od odbiorcy. Częściową opłatę przy nadaniu dopuszcza się jedynie za odległość kolei tego kraju, skąd przesyłkę wysłano.

8. do art. 13 K. M.

1. Przesyłkę wolno obciążać zaliczeniem w wysokości, nie przewyższającej wartości przesyłki, tylko przy zawieraniu umowy przewozowej, wyłącznie w walucie kraju nadania. Nie dozwala się późniejszego obciążania przesyłek zaliczeniami, ani też zwiększania, zmniejszania lub odwoływania zaliczeń.

2. Za dowód obciążenia przesyłki zaliczeniem służy oSTEMPLowany list przewozowy. Pozatem koleje wydają bezpłatnie zaświadczenia o zaliczeniu.

Zaliczenie wypłaca się jedynie na zasadzie takich zaświadczeń o zaliczeniu.

3. Zaświadczenie o zaliczeniu wystawia się zawsze na imię nadawcy.

4. Zaliczenie wypłaca się dopiero po otrzymaniu przez stację nadawczą zawiadomienia stacji przeznaczenia o wpłaceniu zaliczenia przez odbiorcę.

5. Prowizję za obciążenie przesyłki zaliczeniem pobiera raz tylko stacja nadawcza podług taryfy opłat dodatkowych kraju nadania, na swoją korzyść.

6. Zaliczki w gotowiznie nie są dozwolone.

9. do art. 15 K. M.

1. Nie dopuszcza się preadresowywania przesyłek do trzeciego państwa za pierwotnym listem przewozowym.

2. a) Jeśli nadawca polecił wydać przesyłkę na stacji pośredniej, opłaty przewozowe pobiera się za odległość do tej ostatniej podług taryf, stosowanych w komunikacji między stacją nadania i wspomnianą stacją pośrednią.

b) Jeżeli nadawca polecił zwrócić przesyłkę na stację nadania, opłaty przewozowe oblicza się:

do stacji, na której przesyłkę zatrzymano — według taryf, stosowanych w komunikacji między tą stacją i stacją nadania, i

od stacji reekspedycji do stacji nadania — według taryf, stosowanych na tej przestrzeni.

c) Jeżeli nadawca polecił przeekspedjować przesyłkę na inną stację, opłaty przewozowe oblicza się:

do stacji, na której przesyłkę zatrzymano — według taryf, stosowanych w komunikacji między tą stacją i stacją nadania, i

od stacji reekspedycji do nowej stacji przeznaczenia według taryf, stosowanych w komunikacji między temi dwiema stacjami.

10. do art. 18 K. M.

Jeżeli w wypadkach, o których mowa w ustępie 1 art. 18 nadawca na żądanie kolei nie da dyspozycji co do towaru, należy z towarem postąpić w sposób, przewidziany przez art. 24 dla towarów nieodebranych.

Co się tyczy pobrania składowego, względnie postojowego za towary, zatrzymane w drodze — obowiązują przepisy kolei tego kraju, w obrębie którego towar został zatrzymany.

11. do art. 24 K. M.

Dodatkowe postanowienie 1 w komunikacji pomiędzy Polską a Z. S. R. R. nie ma zastosowania.

12. do art. 26 K. M.

Roszczenia o zwrot nadpłat mogą być zgłaszane tylko przez tego, od kogo pobrano nadpłatę, i tylko do kolei, która tę nadpłatę pobrała.

13. do art. 38 i 40 K. M.

Ubezpieczenie dostawy i deklarowanie wartości jest niedopuszczalne.

14. do art. 44 K. M.

a) Wzmiankowana w ustępie 3 art. 44 K. M. zgoda kolei żelaznej na zastrzeżenia przy odbiorze towaru musi być wyrażona piśmiennie lub stwierdzona stemplem stacyjnym.

b) Przy odbiorze przesyłki, która nie nadeszła w całości, powinny być opłacone wszystkie należności, wykazane w liście przewozowym, za całą przesyłkę z zastrzeżeniem prawa reklamacji według K. M.

15. do art. 57 K. M.

Postanowienia tych artykułów nie mają zastosowania.